

ANY XXI - NÚM. 178 - GENER / FEBRER / MARÇ 2000 - PREU 300 PTA.

la farga

revista de Salt

Les Vetes

Les Vetes
2000

COMUNICAT DE PREMSA

El passat dijous 10 de febrer, el programa Frec a Frec de Ràdio Salt, conduït per Pili Fernández, va entrevistar el carismàtic trompetista Rudy Ventura. El músic va participar en el programa que s'emet diàriament de 9 a 12 h i després, juntament amb una cinquantena d'admiradors van dinar al restaurant Vilanova de Salt. El famós trompetista va portar a Ràdio Salt el seu instrument i va tocar en directe durant l'emissió del programa.

Salt, 14 de febrer de 2000

FE D'ERRADES

La narració El Camp de blat de moro publicada sota la capçalera de local, en el número anterior, pertany a la famosa sèrie de CONTES I NO. Com el seu nom indica són contes i nocontes, ja que els relats han estat extrets de fets reals de la vida quotidiana.

Més d'un, en llegir un conte de col·lecció, es sorprendrà al recordar algun fet propi semblant al de la narració.

LA FARGA

col.labora i anuncia't!

ANY XX/NÚM. 178
GENER, FEBRER, MARÇ 2000

LA FARGA/ Revista de Salt
EDITA/ Casal de Jubilats de Salt
DIRECCIÓ i COORDINACIÓ/
M. Helena Romagós i Ma. Àngels Mir.
CONSELL DE REDACCIÓ/ Guillem Terribas i Roca, Lluís Mateu i Riera, Joan Boada i Reig, Jaume Bosch i Termes, Agapit Alonso i Pont, Ma. Helena Romagós i Ribot, Ricard Giménez i Camins, Ma. Àngels Mir i Casas, Lluís Rovira i Pato, Gerard Carreras i Comas, Antoni Romero i Soler, Ferran Màrquez i Morgade, Benet Galí i Johera, Helena Olivella, Iolanda Vila, Guillem Molla i Miuèl Àngel Macias.
COL.LABORACIÓ HABITUAL/ Salvador Sunyer i Casadevall, Jordi Soler i Quim Pla.
COMPAGINACIÓ/ Xarli Terribas i Roca
CORRECCIÓ i ESTIL/ Toni Rusalleda
FOTOGRAFIA/ Xavier Pascual
PUBLICITAT/ Vicenc Saurina
DISTRIBUCIÓ/ Pitu Geli
ADMINISTRACIÓ/ Joan Boada i Reig
TIRADA/ 1.500 exemplars
REDACCIÓ/ Passeig Verdaguer, 1
Tels. 972 23 04 98 - 972 23 85 78
IMPRESSIÓ/ Impremta Pagès, S.A.
Tel. 972 42 01 07 - ANGLÈS (Girona)
DIPOSI LEGAL/ GI-356/79
SUBSCRIPCIÓ ANUAL/1.500 pta.

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA NECESSÀRIAMENT AMB LES OPINIONS EXPRESSADES EN ELS ARTICLES SIGNATS I QUE PUBLIQUEM ÍNTEGRAMENT RESPECTANT L'OPINIÓ DEL SEU AUTOR.

LA FARGA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ DELS ARTICLES, SEMPRE I QUAN SE N'INDIQUI LA PROCEDÈNCIA.

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

Amor, solidaritat, corresponsabilitat...

LES VETES

Quan una suma de voluntats fan possible que existeixi una fundació capaç de portar a terme un projecte com el de la Residència Geriàtrica de Les Vetes, vol dir que les paraules que encapçalen aquesta editorial han estat la divisa dels seus actors. Salt, té amb Les Vetes el que qualsevol poble voldria per a ell: Una prova d'amor amb els més febles, de solidaritat i corresponsabilitat amb les necessitats de la nostra comunitat, la més propera, la dels nostres vells malalts i desvalguts.

Quan analitzem el com i el perquè ha estat possible portar a terme el projecte de Les Vetes, ens trobem amb les persones que dediquen el seu esforç a tant lloable tasca: Els voluntaris que ofereixen el seu treball i companyia als residents, la comunitat de les germanes que són l'ànima de la institució, els treballadors que, per sobre de les seves obligacions professionals, fan de la seva tasca un acte de servei, els patrons de la fundació, el Bisbat de Girona, les parròquies de Sant Cugat i Sant Jaume, la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament, i tots els qui d'una manera o d'altra ajuden.

Les Vetes, és una eina eficaç i important pel nostre poble, i una bona experiència que hauria de servir-nos de model de corresponsabilitat pels projectes que caldrà desenvolupar conjuntament les administracions públiques i la societat civil de Salt, si volem ser contundents en la resolució dels problemes més importants que ens planteja el nou mil.lenni.

LOCAL

Comunicat de premsa2
Fe d'errades.....2

EDITORIAL

Amor, solidaritat, corresponsabilitat...
LES VETES.....3

CONTES I NO

L'eco de la Vall de Talàs.....4-5

SETCIÈNCIES

Genòmica, ciència d'avui
i ciència per demà.....6-7

LOCAL

Un apunt de civilitat.....8-9

FINESTRA OBERTA

L'any 2000: progrés científic
o endarreriment humà.....10-11

TEMA CENTRAL

Residència LES VETES.....12-13
Fundació privada parroquial
Les Vetes de Salt.....14-17
Entrevista a Manel Planas
"en Petrac".....18-19

LOCAL

Lliga Catalana d'ajuda al malalt
de càncer.
Girona i comarques.....20-21
Cicle de cinema a Salt.....22
Acudit foll.....23
Butlleta de subscripció.....23
L'estació jove de Salt,
a tot tren.....23

L'eco de la Vall de Talàs

Cada matí, l'Oseas, el pastor de les Planelles, una masia prop de la Garrotxa, pujava el bestiar fins al Pla de l'Arç a fi de pasturar l'herba fresca dels prats.

El Pla de l'Arç és una quintana que hi ha entre la vall i l'espadat de roca, que forma precipici al cim i que s'estén tot al llarg de la serralada, en el pendent de la gran muntanya que s'eleva a sector ponent. Des d'allà es descobreix tota l'extensió de la vall, que és profunda, fèrtil i humida.

Davant per davant de la gran muntanya, que se'n diu del Grony, hi ha l'altra muntanya de pedra calcària. I, a la llunyania, la immensa paret de la gran muralla natural dels cingles d'En Font.

En arribar al lloc, l'Oseas es treia el morral i la samarra i els penjava de la branca d'una alzina i se seia sota d'un noguer. Sovint es quedava badoc mirant la llunyària i pensava en mil coses. Vés tu a saber?

Al cap i a la fi, el pastor de les Planelles no havia tingut mai gaire món i de la vida monòtona quotidiana poca cosa podia treure'n. Cada dia veia el mateix..., les ovelles pasturaven. De tant en tant, l'Oseas feia un xiulet i els gossos realitzaven la seva feina, acompanyats de sons vibrants i molt curts... que anava llençant el pastor.

Sovint parlava amb els arbres o s'intercanviava preguntes ell mateix. L'Oseas es trobava bé en el lloc i era feliç.

Però un bon dia, tingué la idea de fer un crit fort, profund i llarg. Al que al cap d'uns segons es tornà la repetició amb un tonalitat més foncal i afeblida. L'Oseas repetí l'experiència dues o tres vegades i se sentí encuriós per tal troballa desconeguda. El pastor, en dies successius, provava l'efecte físic una i altra vegada i sentia que la resta del matí es trobava més relaxat, tranquil i content.

Després d'un temps d'exercitar aquest fenomen, l'Oseas ho comentà un dia al poble. I així ho deia al seu amic: "Mira, Saül, quan tinc algun dubte o vull fer alguna reflexió..., quan pujo les ovelles al Pla de l'Arç,

dono unes veus i aquestes tornen, però d'una altra manera. Sembla com si trobés resposta als meus dubtes, confusions, dilemes, inseguretats o recels..., i de passada em trobo a mi mateix."

"Home, digué el company, això és l'eco, que quan tu emets una veu aquesta torna reflexada per un fenomen natural i característic que té la vall. És l'ona de la veu." "No ho havia experimentat mai, però sóc feliç, almenys, a mi em va bé", repetí l'Oseas.

Això es va anar comentant i al cap d'un temps al Pla de l'Arç ja no hi havia solament l'Oseas i el seu ramat, sino que hi anava tot el poble, a fi de trobar resposta a les seves incerteses, fluctuacions i temors de la vida. I així, quan hi havia algun dubte o preguntes a fer,

hom pujava a la muntanya i en tornaven ben relaxats. La cosa funcionava i tant era així, que cada cop era més freqüent la corrua de gent que anava i tornava del Pla de l'Arç.

En el poble hi havia una gran pau i una gran tranquil·litat. La gent era feliç. Però, un dia l'Oseas va dir: "Caram, aquesta no és la veu que jo sentia. Què estrany?. I així, ho experimentà diverses vegades. Malgrat tot, el poble cada vegada hi anava més i més. Deien que allò els confortava i era la seva veu. Volien sentir la seva pròpia veu i trobar-se a si mateixos.

Però tot d'una, semblà com si la cosa és capgirés i, la gent ja no era feliç, sempre estava malhumorada. Ja no es parlaven els uns amb els altres i tot era ennuig i rancúnia. L'Oseas, malhumorós, digué: mai més aniré a aquesta muntanya i s'emportà el ramat lluny d'aquí.

Això té una explicació: sembla ser que l'amo i senyor del poble descobrí el poder de seducció que produïa l'eco a la gent del poble i que eren feliços i lliures i a fi de tenir un domini sobre ells exercí, per mitjans sofis-

ticats, una gran influència sobre el medi de cadascú. I així, quan el poble anava al Pla de l'Arç a buscar les seves pròpies respostes en el fons a trobar-se a si mateixos..., el bon ciutadà expressava lliurement el que volia. Però les ones de la veu eren interceptades pel senyor i quan el bon pobletà espera la seva pròpia resposta no arribava el so per reflexió sinó que arribaven les ones del que li deia el senyor i que lògicament era el que a ell li convenia, que no era altre que el poble no s'entengués i així fomentà l'odi i la divisió. En el poble ja no hi havia moltes veus, voluntats i consciències, sinó una de sola, la del seu senyor.

Amb el pas del temps va fer un poble dòcil, que fàcilment es deixava manipular, instruir i conduir. I si sortia algun contestatari era eliminat d'una manera o altra al moment. La voluntat i les consciències del poble eren totes de l'amo. El senyor era amo absolut i dins els seus dominis no hi havia oposició possible, malgrat que n'hi havia alguns que feien la papallona contradint..., però sense voluntat.

I tant era així, que el poble

encegat pujava sovint a la muntanya a buscar resposta. Ara, el Pla de l'Arç estava ocupat per un altre ramat i no era el del pastor de les Planelles.

Sembla ser que a l'Oseas no el van veure mai més, ni perquè ell tingués voluntat de desaparèixer, sinó perquè un mal llamp el va partir en dues parts. No sabem si aquest fenomen meteorològic fou provocat pel senyor.

Al cap d'un temps, diuen els de Puyal que havien vist l'Oseas camí del poble. Però ningú pogué confirmar si realment aquell bon ciutadà era el pastor de les Planelles o bé altra bona gent que tenia els mateixos sentiments que l'Oseas.

PD: El que fem referència a un amo i senyor, també es pot aplicar amb l'arribada d'un grup o forma nova al poble, quan intenta eliminar tot l'existent fins aquell moment.

UNDARA

Comerc
TURRÓ.S.A.

VENDA I LLOQUER DE MAQUINÀRIA I
UTILITATGE PER A LA CONSTRUCCIÓ

Passeig dels Països Catalans, 56
Tel. 972 23 37 31 - Fax 972 24 11 81 - 17190 SALT

Sport Garatge, s.a.

- Reparacions
- Greixatges
- Neteja

Ps. Marquès de Camps, 5
Tel. 972 23 33 11
17190 SALT

SERVEI OFICIAL
VOLVO
Camions i Autobusos

c/ Vilablareix, 1 (cant. c/ Montfullà)
Tel. 972 23 38 61 - 17190 SALT

Genòmica, Ciència d'avui i ciència per demà

És sabut que la multidisciplinarietat aporta grans èxits científics allà on s'aplica. En els darrers anys, alguns casos de multidisciplinarietat estan començant a donar fruits i encara no es coneix el límit on poden arribar. Un d'ells és la ciència anomenada genòmica, on es barregen conceptes de computació i biologia molecular.

Concretament, la base de la genòmica és la seqüenciació (veure en quin ordre estan col·locades les seves molècules, la qual cosa determinarà la funció dels productes resultants) del material genètic humà i el processament de tota aquesta informació amb sistemes informàtics, que permetin ràpidament identificar estructures repetides, posicionar marcadors, reconèixer patrons, etc. Val a dir que el

tractament de la informació genètica humana no hauria estat possible d'una altra manera, ja que la seva immensitat no faria viable l'ús de sistemes manuals d'anàlisi i informació.

En aquest context pren una gran rellevància la part informàtica. La prestigiosa revista Nature anunciava recentment l'entrada d'IBM dins un consorci (<http://snp.cshl.org>) creat per a produir un mapa de marcadors genètics humans, coneguts d'altra manera com a polimorfismes d'un sol nucleòtid (SNPs). Els polimorfismes són variacions a nivell genètic d'un gen sense que això impliqui que el gen produeixi una molècula de tipus diferent, només serà lleugerament diferent. El citat consorci estima mapejar 300.000 SNPs per l'abril de 2001, havent-ne mapejat ja a

hores d'ara unes desenes de milers. Si el conjunt total de gens humans (genoma) ocupa 3 bilions de bases o molècules nitrogenades (imaginem-les una al costat de l'altra en un llarguíssim filament), cada 1000 d'elles conté un SNP. Els SNPs són clau per a la medicina genètica preventiva que s'està desenvolupant avui en dia, permetent programar teràpies a mida per guarir malalties genètiques.

El material genètic humà o DNA que ha permès iniciar el projecte prové de 24 individus d'origen ètnic diferent, amb el qual s'ha creat una "biblioteca genètica" que permet localitzar els SNPs i així els gens implicats en malalties, comparant gens d'individus sans amb gens afectats. Val a dir, però, que no tots els SNPs estan associats a una patologia.

estacio servei CLAU, S.A.

**Gasolina súper - sense plom
(95 i 98) - Gasoil "A" i "C"
Petroli per a estufes
Rentacotxes automàtic
Olis Recanvis**

Ctra. Nacional 141, km. 110
Tel. 972 44 03 03 - 17162 **BESCANÓ**
Països Catalans, 57 - Tel. 972 24 05 64
Marquès de Camps, 79 - Tel. 972 24 27 50 - 17190 **SALT**

CONFITERIA i PASTISSERIA
i GRANJA
MARGENAT
Especialitat en gelats

Abat Oliva, 10 - Tel. 972 23 06 79
Major, 57 - Tel. 972 23 00 61 - 17190 **SALT**

L'aportació d'IBM al projecte serà la modernització del programari utilitzat per a l'anàlisi, així com més potència de càlcul. Per aquest darrer propòsit, IBM està preparant el que s'anomena ordinador petaflop, una màquina que podrà processar dades 2 milions de vegades més de pressa que el millor ordinador de sobretaula actual. El que queda clar és que IBM pren una posició de lideratge en què es considera el futur més esperançador de la megaciència actual, fent aquesta inversió. Per una altra banda, l'empresa informàtica CELERA Genomics anunciava fa un mes que té més d'un 90% del genoma humà en seqüenciació a les seves bases de dades, malgrat que encara no està en disposició de ser explotat. L'empresa ha fet públic també que quan s'obtingui la seqüència consens sencera i s'hagi publicat en alguna revista científica, la posarà a la lliure disposició dels investigadors de tot el món. S'espera, però, que Celera vulgui treure beneficis de les inversions fetes i apliqui severes restriccions per a l'explotació comercial de les

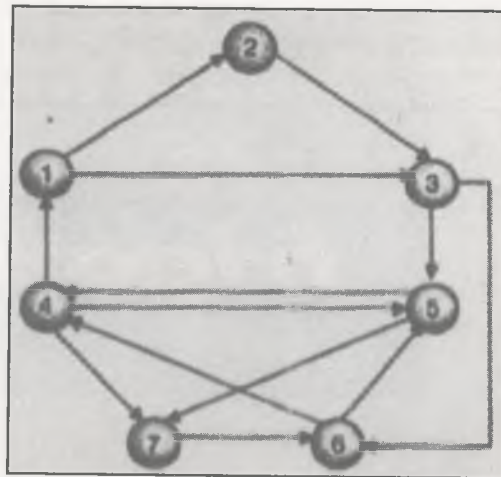
dades. En tot cas, el que és clar és que la genòmica és un camp en plena efervescència, on es combinen interessos comercials, esperances mítiques i alta qualitat de recerca en disciplines com la genètica i la informàtica.

En el cas descrit, són la biologia molecular i la genètica les que estan utilitzant les altes prestacions i gran capacitat de processament que s'obté en les noves creacions informàtiques. Però també existeix la situació inversa, on la informàtica està fent servir molècules biològiques (DNA) per crear superordinadors. Ens referim a l'ordinador DNA, on els filaments d'àcid nuclèic estan connectats a la superfície d'un xip per resoldre "problemes" de manera molt ràpida. Aquest sistema es basa en l'eliminació massiva en paral·lel de supòsits per resoldre difícils problemes de lògica matemàtica. Aquesta història comença el 1994 quan Leonard Adleman comença la comunitat informàtica en presentar un mètode de temps polinòmic (temps ne-

cessari per a resoldre polinomis) basat en DNA per a resoldre el problema de la Via d'en Hamilton. Aquest afrontava la problemàtica de trobar una via aèria per avions entre diverses ciutats en un mapa, de manera que cada ciutat només era visitada una sola vegada (veure esquema).

Com s'aprecia clarament no sembla haver-hi limitacions a la creativitat dels investigadors en combinar els principis de diferents disciplines científiques. Això assegura un brillant avenir pels inquietos i sensibles a aquest món. Esperem que els interessos comercials no limitin l'expansió d'aquestes noves creacions.

LLUÍS ROVIRA

MIRALLS I VIDRES

OLAR, s.a.

DISTRIBUIDOR DE FINESTRES DE GELOSIA I MAMPARES PER A BANY HERMÈTIQUES

- Manipulació i col·locació de vidre pla "CLIMALIT", "SECURIT", CORBAT, LAMINATS, etc.
- Especialitzats en vidrieres artístiques, de formigó i vidres a la sorra.

c/ Joan Maragall, s/n (ctda. Pg. Països Catalans) - Apt. núm. 147
Tel. 972 23 58 11 - Fax 972 24 30 82 - 17190 SALT (Girona)

SERRALLERIA

Lluís Valentí, s.l.

FERRO i ALUMINI

c/ Lluís Moreno, 11 - Tel. 972 23 75 00
17190 SALT (Girona)

Un apunt de civilitat

Ajudar un invident a travessar un pas de zebra, abstenir-se d'apedregar el gat de la veïna, a les persones de la tercera edat cal cedir-los, quan caminem per la vorera i ens els creuem, el pas per la part més llunyana a la calçada, i en els transports públics, el seient. En aquest últim cas també s'inclou tota persona impedida, dona embarassada o sobrecarregada amb una criatura. A l'escola ens ensenyaren aquests principis cívics fonamentals mentre que paral·lelament la família, els amics i el context social privatiu de ca-

dascú potenciava en major o menor mesura l'arrodoniment de la nostra civilitat.

Però caldria no conformar-se només amb això, la nostra civilitat ha de ser quelcom més. Civilitat, civisme, ciutadania són termes que van agafats de la mà i d'aquests en sabia molt en Carles Rahola quan publicà el seu "Brevari de ciutadania. Paraules de joventut", l'any 1933. Mitjançant una sensibilitíssima consciència cívica argumentà el que havia de ser el seu ideari de societat. Fragments com ara: "Cal que penseu que la vostra tasca, per

humil que sigui, ha de transcendir a la vostra ciutat o al vostre poble. Cadascú dóna una nota individual, i com més individual, com més original sigui, millor; però hom no ha d'oblidar que del seu esforç i de la seva obra ha de beneficiar-se tota la col·lectivitat.", o "Aspireu constantment a engrandir el vostre poble, la vostra ciutat, la vostra terra. Vulgueu deixar l'empremta del vostre pas i el senyal de la vostra actuació en la nostra història. Estudieu, treballeu, mediteu, construïu.", ens motiven i inciten a actuar i a no

***frigorífics del ter,
s.a.***

**ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC
I SALA D'ESPECEJAMENT NÚM. 10.4125/CAT-10.03930/GE**

c/ Major, 419 - Tel. 972 23 31 11*
17190 SALT (Girona)
Fax 972 24 45 18

Télex 56204 FTER-E
Apartat Correus, 239
17080 GIRONA

mostrar-nos passius, malgrat que, qui ha de donar el primer pas i aconseguir que l'individu senti que val la pena contribuir en el bé comú, és la pròpia societat.

Per tant, la societat té l'obligació moral de garantir-li al ciutadà els drets polítics, judicials i socials suficients perquè ell senti que pertany a aquesta comunitat com a ciutadà de ple dret. Només així, com a ciutadà, l'individu podrà respondre, amb major probabilitat, més favorablement, a les propostes i als reptes que li planteja la seva comunitat. Sense oblidar, a més, que no té validesa que s'obligui l'individu a actuar per la força de la legislació, sinó que en termes de civilitat el que es demana és la lliure adhesió i compromís. En conclusió i d'una manera molt simplista, podríem dir que, per una banda, la societat reconeix al ciutadà i el ciutadà treballa i s'esforça per a respondre cívicament a aquesta societat.

Així com el concepte de ciutadania tradicionalment ha anat lligat a un ideari polític, en l'actualitat (anys 90) s'ha comprovat que és la societat civil i no tant la ciutadania la que genera gran part de la civilitat. És a dir, és en les qüestions socials (per exemple mitjançant organitzacions de voluntaris) i no en les polítiques on els individus treballen i participen altruïstament, aprenent a ésser uns bons ciutadans en termes bàsics de

veritable democràcia. Lluitant per una causa comuna d'aquesta mena es pot esperar que es produeixi com a resultat una cohesió social, específicament necessària en les nostres societats democràtiques, que llavors sí, permeti assolir reptes i objectius econòmics i polítics marcats.

És l'ètica cívica que conté

principis d'universal vigència per a tothom la que després de tot hem de fer créixer i sustentar, perquè tot ciutadà del món gaudeixi de la llibertat, la igualtat, la tolerància, la solidaritat...

M. HELENA OLIVELLA

CARLES RAHOLA

BREVIARI DE CIUTADANIA

PARAULES A LA JOVENTUT

**PREMI DE LA COMISSARIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA**

GIRONA
GRÁFIQUES DARIUS RAHOLA
CARRER PREMSA, 5
MCMXXXIII

L'ANY DOS MIL:

progrés cièntific o endarreriment humà?

L'altre dia em van fer una pregunta molt típica d'aquesta època tan pròxima al Nadal: "-Què desitges pel nou mil.lenni?" En aquell moment no vaig contestar perquè si us sóc sincera encara no m'ho havia parat a pensar, però la pregunta era d'aquelles que passats cinc minuts et fan rumiar força.

Des de fa temps esperem el nou mil.lenni com el fet que canviarà les nostres vides i és molt normal sentir expressions del tipus "-Jo, l'any dos mil faré un canvi radical a la meua vida", "Jo pel dos mil proposo casar-me", "Jo, l'any dos mil deixaré de fumar...". També s'ha convertit en una rutina sentir parlar al telenotícies del tan empipador "efecte dos mil" i de la tan pròxima fi del món que es presentarà acompanyada del nou mil.lenni. Sigui el que sigui tothom espera

donar la benvinguda al nou mil.lenni de la manera més especial possible i en alguns indrets els preparatius porten mesos i fins i tot anys. Per tant es pensa que el dos mil comportarà una sèrie de canvis i complicacions i tothom fa el possible perquè aquests canvis siguin positius, però la gent, en

realitat, només volem canvis "egoistes", és a dir; canvis per a un determinat grup social, per exemple canvis en la tecnologia: nous sistemes per operar, noves màquines per a la indústria, nous videojocs, nous electrodomèstics que alleugereixen el treball de la llar... en definitiva, coses noves per fer-nos la vida més fàcil. Però aquesta vida només serà més còmoda per a aquells que en un principi ja tenien, en certa manera, més privilegis que d'altres. Amb això vull dir que de poc servirà als negres d'Àfrica que existeixi un petit giny que sigui capaç d'introduir-se a l'organisme d'una persona i operar per ell mateix, si aquests pobres no poden ni guarir-se un simple refredat; o de què els serveix als nens de Turquia o de qualsevol altre lloc subdesenvolupat que s'hagi inventat un nou sistema de

FRADERA PINTORS

Passeig Josep M. Folch i Torres, 21 - 17190 SALT
Tel. i Fax: 972 23 96 66 - Tel. Mòbil 629 73 83 18

P
paulí
GESTORIA-API

API
núm. 218

agència de la propietat immobiliària
administració de finques
gestoria administrativa

	972 20 88 54	
av. jaume i, 44 baixos - tels.	972 20 13 35	17001 - girona
	972 21 46 08 Fax	
passeig països catalans, 147 - tel.	972 24 44 92	17190 - salt

videojoc que et farà sentir noves emocions a l'hora de jugar amb ell, si aquests ni tan sols tenen un sostre sota el qual poder jugar a les xapes i quan plogui a bots i barrals? No entenc que es pugui parlar de millores al dos mil si tan sols mirant els ulls de qualsevol nen necessitat pots sentir com parla el seu cor i et fa veure tot el contrari. Te'l trobes al teletví, al diari i fins i tot al teu carrer i el mires i el tornes a mirar i llavors t'adones que és increïble: és com si fugís de la sortida del sol per por que es fes malbé el seu món fictici, que malgrat tot és pura realitat, per por d'obrir els seus petits ulls i veure que el dia que se'ls presenta és encara més cru i inhumà que l'anterior. I tu et

sents impotent perquè ni tu ni ningú pot fer res des d'aquell sofà perquè aquell àngel pugui sentir la placidesa d'un aire pur, absent de violència i malícia. Te l'imagines sempre sol, tan fràgil i tan petit. No entenc com es pot parlar de progrés si encara no s'ha progressat prou com per a aturar la fam, la guerra i l'odi ni perquè tothom compregui que els llavis d'un infant estan fets per somriure i els braços d'un pare per protegir-lo. De què serveix que hi hagi un progrés tecnològic si alhora hi ha un endarreriment humà? Si a mesura que anem construint qualsevol artefacte per donar un pas endavant, aquest mateix es fa servir per donar un pas endarrere, com és el fet de crear noves bombes i armes

més sofisticades?. El que passa és que la ciència augmenta a mesura que redueix la nostra condició humana i... és això el que volem? Que les màquines ens arribin a dominar? Per tant, crec que l'any dos mil no és un any de millores i canvis perquè el que en realitat hauria de canviar continua igual o pitjor. El meu desig per l'any dos mil? Doncs que al proper mil.lenni es progressi d'una manera més humana.

**IMMACULADA
ROSEL VÁZQUEZ**
Salt - Categoria B

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

Ctra. Girona-Anglès, s/n - Tel. 972 23 15 61 - **SALT** (Girona)

Les Vetes

En aquesta entrevista parlem amb el president de la Fundació Les Vetes, el Sr. Artur Marqués i ens explica el funcionament del centre, les seves activitats i com podem ajudar individualment aquesta institució.

Què fa Les Vetes?

La Residència Les Vetes ha entrat fa poc en el cinquè any de la seva existència. És doncs una entitat jove, que gaudeix de bona salut. Això per dos motius: l'un perquè hi ha esperit de renovació constant, de no satisfer-nos amb el que hem fet, d'anar junts avançant en l'esperit de servei; l'altre motiu, perquè podríem dir que "ens en sortim" econòmicament, penseu que seria terrible no poder fer front totalment a les despeses. Les Vetes no té propietats ni llegats que serveixin de coixí.

Les Vetes té capacitat suficient per a absorbir les necessitats d'acollida del nostre poble?

L'envelliment de la població és una constant dels darrers anys i ho anirà essent per molt temps. Vist des d'aquí, evidentment que no, i menys encara si aquesta necessitat té una certa premura. Ens ho podem mirar d'una altra manera: les 45 persones acollides, hi són i sinó existissin Les Vetes vés a saber on haurien d'estar. Podem pensar també que des de la seva obertura hem atès 80 persones. Mai tenim ni una sola habitació buida.

A Les Vetes només hi poden entrar persones grans del nostre municipi?

En l'actualitat és pràcticament així. No ho fou a l'inici de la residència, perquè quan es van haver atès les peticions de Salt, van poder entrar persones de fora de Salt. També han vingut persones de fora de Salt a ocupar els sis llits de que disposa el Bisbat per dret fundacional.

La manca de recursos econòmics és obstacle per accedir a Les Vetes?

La insuficiència de recursos no és cap problema, al contrari, pot afavorir una petició en igualtat de circumstàncies res-

pecte a una altra persona amb recursos suficients. El mecanisme per poder entrar amb pocs recursos és el conveni signat amb el Departament de Benestar Social de la Generalitat. Mercès per al programa de suport a l'acolliment residencial, l'estada de la persona es pot cobrir amb l'aportació de l'usuari fins allà on està establert (el 80% de la pensió, si en té), la de la seva família també fins allà on disposi Benestar Social i la de la Fundació de Les Vetes. Així entre tots s'arriba al cost de l'estada.

Us podria dir que hi ha algun usuari que no paga res perquè no té res, ni cap pensió.

Les famílies paguen segons determina Benestar Social, també us podria dir que actualment va des de no pagar res fins a 47.000 ptes. al mes, segons les possibilitats de cadascuna.

Benestar Social paga fins a 110.000 ptes. al mes, segons els casos i finalment la Fundació arriba a posar actualment fins a 86.000 ptes. al mes.

Quina és l'activitat dels residents en el dia a dia de la residència?

L'horari habitual comença a les 8 del matí amb la neteja personal, activitat que hi ha moltes persones que no es valen i cal fer-la totalment o parcial el personal de la casa. Cap a les 9 hi ha l'esmorzar. Des de les 11 del matí fins a les 12 aproximadament, molts dels dies hi ha activitats a la sala gran (cant, xerrades, diapositives, converses, actuacions) o a la sala de manualitats. A la 1 del migdia el dinar, encara que per persones que no es valen es comença un xic abans i es va fent a mesura que entre el personal i els voluntaris poden.

A primera hora de la tarda hi ha la rehabilitació i ocasionalment altres activitats, també hi ha el berenar. A les 6 de la tarda hi ha missa a la capella pels que desitgin assistir-hi i una estona abans, el rosari. A les 8 del vespre, el sopar, i entre les 9 i les 10 tothom es retira a les

habitacions. Les altres hores, depenent de les capacitats de cadascú, es poden dedicar a sortir a passeig, mirar la televisió o llegir a les sales d'estar, rebre les visites familiars, amics, veïns i voluntaris.

Quins són els serveis dels voluntaris?

Resposta en l'anterior qüestionari.

Com es financia la residència?

El cost de la residència es cobreix entre les aportacions dels usuaris, les famílies, el Departament de Benestar Social i la Fundació Les Vetes. Aquesta darrera obté els fons mitjancant els donatius de col.laboradors, que poden ser regulars o d'un sol cop, de la subvenció que cada any rep

de l'Ajuntament de Salt (l'any 1999 fou de 3.150.000 ptes.) i dels diners que es recullen amb la lletniada i la rifa de Nadal.

Què és la "Lletniada"?

Cada any a la tardor convidem els saltencs a menjar un plat de lletnies a la pista coberta de la zona esportiva. Entenem per "un plat de lletnies" un sopar senzill que pot ser també una mongetada o patates estofades o cigrons a la cassola. És una vetllada d'amics i ens ho passem molt bé, alhora que ajudem la Fundació. Els que no poden ser-hi col.laboren amb tiquets de "taula zero". Hem arribat a reunir fins a cinc-cents persones, i aprofitem per a convidar-vos-hi.

Doncs, per molts anys.

Fundació privada parroquial Les Vetes de Salt

Tipologia: Entitat d'iniciativa social sense ànim de lucre.

Finalitat: Atenció a les persones necessitades i desvalgudes principalment de la tercera edat.

Inscrita en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials de la Generalitat de Catalunya amb el número E 01085.

Inscrita en el Registre de Fundacions de la Generalitat de Catalunya.

Inscrita en el Registre d'Entitats de l'Ajuntament de Salt.

Inscrita en el Registre de Voluntariat de l'INCAVOL. Membre de la Federació d'entitats d'assistència a la tercera edat sense ànim de lucre.

NIF G17293150

Número d'inscripció a la Seguretat Social 17/1019358-16

Dotació: la finca de l'antiga guarderia de la fàbrica Coma Cros de Salt.

Fundador: Mn. Àngel Caldas i Bosch.

Patronat de la Fundació actualment constituït pels següents patrons. Per raó del càrrec: Mn. Àngel Caldas (rector parròquia Sant Jaume), Mn. Benet Galí (rector parròquia Sant Cugat) i Sr. Jaume Torramadé (Alcalde de Salt). Per nomenament del Bisbe de Girona: Sra. Montserrat Agell, Sr. Daniel Alberch (vicepresident), Sr. Joan Bagaria, Sra. Rosa M. Barris, Sr. Miquel Bisbe (tresorer), Sra. Carme Carbó, Sra. Carme Casals, Sr. Miquel Casellas, Mn. Salvador Coll (representant del bisbat), Sr. Leandre Maeso, Sr. Artur Marquès (president), Sr. Joan Nonó (secretari), Sr. Felip Pineda i Sr. Emili Serra.

Seu social: Sant Antoni, 2 Salt.

Telèfon/Fax: 972 40 10 14

Correu electrònic: lesvetes@grn.es

Pàgina web: <http://ww2.grn.es/lesvetes>

Rendiment de comptes: Protectorat de la Generalitat de Catalunya, Bisbat de Girona i Ajuntament de Salt.

Activitat: Construcció i gestió de la Residència Les Vetes.

Pressupost consolidat total despeses any 1999: 91.211.132 ptes. Cash flow net 36.963 ptes.

Total actiu/passiu balanç 1998: 354.253.180 ptes.

COM VA NÉIXER LA FUNDACIÓ

La fundació va néixer perquè la parròquia de Sant Jaume va adquirir amb els diners de la venda del solar del Club Tramuntana l'antiga guarderia de la fàbrica Coma Cros. El rector Mn. Àngel Caldas, després de consultar les possibilitats de destinació social d'aquesta finca, va optar per una residència de gent gran, de la que Salt n'estava mancada. Llavors la fórmula escollida per dur-ho endavant fou fer una fundació sense ànim de lucre, a la qual va dotar en el moment de la fundació amb la finca. Érem a l'any 1991.

FINALITATS DE LA FUNDACIÓ

La seva finalitat primordial és, doncs, l'atenció a les persones desvalgudes i necessitades de la tercera edat. En la carta fundacional s'esmenta també la preferència per la gent de Salt.

BREU HISTÒRIA DE LA CONSTRUCCIÓ DE LA RESIDÈNCIA

La Fundació va tirar endavant la disposició fundacional de fer una residència. En els dos primers anys es va anar definint la proposta i estudiant-ne el finançament. Ben aviat, vàrem veure que l'edifici tal com estava no es podia ni rehabilitar i que les necessitats d'una residència assistida eren de més superfície de la que hi havia construïda. També que necessitaríem ajuda externa per a la construcció i l'equipament, a més de recórrer al crèdit, vista

la volada que agafava el projecte.

Finalment, tot va quedar lligat i l'any 1993 es va arribar a una fórmula que unia a les administracions i a les mateixes intencions de fer per a Salt una residència que tingués un caire familiar, no massa dimensionada per evitar la deshumanització, però no tan petita que la féssim inviable econòmicament.

La residència seria per a 45 persones i el seu cost va ser cobert un 60% amb subvencions de la Generalitat i el 40% restant per la Fundació (que va fer crèdits per 108 milions -amb l'aval

del Bisbat de Girona- a més del fons que ja disposava provinents de donatius). L'Ajuntament de Salt va donar el projecte i la direcció de l'obra, a més de subvencionar les taxes i llicències, i va començar una línia de subvencions anuals, que al moment d'ara estan per sobre dels tres milions anuals. Finalment mitjançant el Bisbat es varen iniciar les gestions perquè la tasca assistencial fos a càrrec d'una comunitat de Missioneres Filles del Cor de Maria, la mateixa congregació que havia tingut cura de la guarderia.

El gener de 1994 es va dur a terme l'enderrocament de l'edifici antic i el 12 de febrer es va col·locar la primera pedra de la nova residència. Les obres es varen adjudicar a l'empresa Cubiertas y MZOV, després d'haver-la ofert a tots els constructors de Salt i a d'altres de fora. L'any 1995 es va treballar a fons amb la definició del règim funcional, el règim intern, la plantilla i es va iniciar la preinscripció. Les obres van avançar al ritme previst i el dia 1 de novembre es va fer la recepció provisional i van començar a arribar tots els equipaments. El dia 16 de desembre van arribar les germanes de la comunitat, que junt amb molts de voluntaris van efectuar la neteja i l'agençament necessari per obrir la residència abans del dia de Cap d'Any.

DIA A DIA DE LES VETES

El dia a dia de la Residència Les Vetes ve determinat per les necessitats del avis usuari. Tot gira al seu voltant. Cal que tot rutlli al seu servei. Aquí tenen un valor alt coses que potser des de fora no les veiem. La importància, per exemple, de la higiene i del menjar. S'hi esmerça molt de temps. Rentar amb tota cura una persona immobilitzada o una persona "que no hi és". Per ella és la mà amiga que com de petit et fa moxaines. L'única manera, a voltes, de percebre el món extern existeix. El somriure amic d'una auxiliar, d'un voluntari, d'una germana. El menjar a la seva temperatura, amb la textura que la boca et permet, dut a la boca per la mateixa mà amiga. Aquestes coses són

la textura que la boca et permet, dut a la boca per la mateixa mà amiga. Aquestes coses són imprescindibles pel confort i el benestar. Respecte immens, acceptació de les limitacions, elevació de la condició humana malgrat les xacres. La pulcritud de la neteja de la casa, l'horari complet per no desballestar el ritme vital quan no hi ha més ritme que el d'aquestes coses. Això junt amb les activitats pensades pels que necessiten una estimulació, els que podrien estar a casa però no tenen ningú, un altre nivell. Intentar donar a tothom el que necessita, aquest tracte personalitzat que humanitza i ens humanitza. La joia del servei ben fet, amb alegria, bones cares. Professionalitat i tendresa, una conjunció de virtuts que costa descobrir en el nostre món de producció i rendiment. Donar. Estimar els vells. Estar enamorat de la feina. Aquesta és la missió del personal de Les Vetes, el personal laic, que després arriba a casa i té la feina de la llar. El personal religiós, que es clou a la comunitat i prega, que sap que al món hi ha altres problemes que necessiten la nostra mirada.

EL VOLUNTARIAT DE LES VETES

El voluntariat a Les Vetes té moltes formes de dur-se a terme. Les persones que regularment ajuden al moment dels àpats, les persones que

ajuden al cosidor, les persones que participen a les activitats de convivència i lleure (xerrades, projeccions de diapositives, actuacions de cant, de poesia, de música), qui ajuda a les manualitats, qui fa petits encàrrecs, qui dóna un cop de mà a fer la revista, qui acompanya a passejar els avis, qui fa algun pastís i l'ofereix a la casa, qui ens porta coses del seu hort.

El director de la residència i l'administrador també són voluntaris: moltes hores de dedicació, intentant que tot rutlli, que els comptes surtin. Molts familiars, a més d'estar per la persona que tenen a la residència, allarguen la seva presència com un voluntari més, oferint la seva col.laboració a altres interns.

Hi ha qui col.labora en activitats de fora la residència: venent números de la rifa de Nadal, ajudant a l'organització de la l'entenda.

Tots ells i elles han descobert que tot donant es rep, que el voluntariat, més que una activitat, és una actitud de generositat i compromís. Tot en conjunt fa que Les Vetes tingui aquest caire de gran família.

LA COMUNITAT DE RELIGIOSES

Al mateix edifici de la residència hi ha la comunitat de religioses. Són Missioneres Filles del Cor de Maria, institut que data de 1899, fundat per la Venerable Mare Maria Güell i Puig,

nascuda a Valls l'any 1848. El seu carisme és el servei realitzat amb caritat, senzillesa i humilitat. En som testimonis els qui estem en el dia a dia amb elles.

En el conveni signat amb la Fundació s'estableix que seran quatre les religioses que faran la seva tasca a la residència. Actualment gaudim a més de la presència d'una germana jubilada. La seva vida transcorre entre el treball a la residència i l'estada a la comunitat. Estan tot el dia al peu del canó, organitzen la tasca assistencial i la porten a terme en equip amb l'altre personal.

INSERCIÓ DE LES VETES A LA VILA DE SALT

Des de bon començament s'ha procurat que la residència no fos una casa tancada, allunyada de la realitat i la comu-

nitat on s'insereix. El primer gran pas fou la construcció en un lloc tan cèntric, no podíem concebre una residència als afores o allunyada. Després, el mateix disseny arquitectònic, que promou la circulació de persones per davant les habitacions, la relació dels usuaris mitjançant les terrasses, que fuig de la gran sala d'estar i crea llocs de convivència familiar, les habitacions asimètriques fugint de la impersonalitat.

Finalment els equipaments, el mobiliari càlid a mida de cada habitació, els tons de la pintura: tot pensat per fer la casa acollidora i facilitar la vinguda de familiars, amics i voluntaris.

Dins el possible, es facilita també la sortida dels residents a activitats de la vila, penseu en la proximitat del passeig. Una vocació des del primer moment de no aïllar els avis, de facilitar l'accés a la residència i viure les festes i celebracions més nostres.

BURCH constructors, s.a. Salt

- CASES
- AMPLIACIONS
- REHABILITACIÓ

c/ Pere Coll i Guitó, 3 - Tel. i Fax: 972 23 86 02
17190 SALT (Girona)

**SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE**

MOBRA, S.L.

*Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls*

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix
Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

Manel Planas, en "Petrac"

En Manel, va néixer a Salt fa 85 anys i és resident de Les Vetes juntament amb la seva muller, la Maria.

- Perquè us diuen en Petrac?
Ui, manyac! Això ve de lluny, ja ho deien a la meua àvia que era de Santa Eugènia. El meu avi es deia Manel com jo, i a ella li deien la Manela Petrac.

- Com va ser la vostra infantesa?
Va ser la infantesa normal de tots els nois i noies del poble. Els nois anàvem a l'escola de

la plaça del Veïnat amb el senyor Pere Gallostra de mestre i les noies anaven a les monges Clarisses, allà a tocar.

- Com era el mestre?
El senyor Gallostra era un republicà convençut, era molt bona persona. Ja va ser el mestre del meu pare, va ser-hi molts anys, era un home molt exigent i recte.

- Quins divertiments teníeu?
Hi havia una mica de tot, futbol i molts jocs de carrer, però el que més m'agradava era el

cinema. El feien els diumenges a la tarda en un local de la carretera, al costat de la farmàcia Davesa. Allà s'hi projectaven els famosos episodis de les pel·lícules d'en Ducan i d'en Carpanta, que tenien molt d'èxit. El cinema, naturalment, era mut i l'entrada costava dos rals. Eren els anys vint, fa quatre dies.

- Quan vau començar a treballar?
Quan tenia tretze anys el pare ja em necessitava per anar a la terra. Tota la vida vaig fer de

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
 E-mail: gudayol@grn.es
 Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
 Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
 Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
 Vine a la nostra exposició i veuràs els avantatges de comprar un Opel a Salt.

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

pagès, m'agradava molt. Feia una mica de tot, teníem quatre o cinc vaques a la cort, vedells, i un porc per a nosaltres. Teníem hortalisses i vianda pel nostre consum i també fèiem planter de ceba, col i bròquil, que jo mateix portava a vendre als mercats de Cassà, Banyoles, La Bisbal i a vegades a Calonge.

- Quin transport teníeu?

Mira noi, el carro i l'animal. Era molt feixuc, pensa que per anar a La Bisbal havies de marxar a les dotze de la nit. Una vegada em vaig trobar amb una gran tempesta de llamps i trons, el cavall es va esverar i tenia feina per aguantar-lo. Va caure tanta aigua que fins i tot em va apagar l'espelma del fanal, no sabíem on anàvem, allò era patir molt.

- No hi havia camions?

Del temps que jo et parlo, ja començaven a haver-n'hi. Hi havia en Vila de Girona, però aleshores aquells camions tenien pana molt sovint i passaven moltes hores parats

a les carreteres fins que els adobaven. Més d'una vegada, quan arribaven al lloc de destí, el mercat ja s'havia acabat.

- Com va ser el festeig?

Què vols que et digui? Va ser molt romàntic. La Maria era veïna de casa i teníem el safareig al costat mateix del meu hort. Quan ella anava a rentar-hi sempre es posava mirant al meu hort, i jo en veure-la m'afanyava a treballar aquell tros de terra per estar al seu costat. Així va començar la nostra coneixença.

- Quan us vau casar?

Va ser l'any quaranta, el festeig fou llarg i estroncat. Primer vaig fer el servei militar de quota, i quan vaig acabar em van cridar per anar a la guerra, no cal que et digui les penúries que vaig passar.

- Com era la Festa Major?

La Festa Major d'aquell temps era, sobretot, una trobada familiar que girava a l'entorn d'una bona taula. Venien els parents de Sta. Eugènia i de

Girona i sens dubte era l'àpat més esperat.

- I per acabar, que els hi donàveu?

Tothom acostumava a fer més o menys el mateix. Uns bons entrants amb embotits dels nostres, arròs a la cassola, platillo que podia ser de bolets o salsafins i, per acabar, el rostit, que solia ser de pollastre, d'ànec o d'oca. Per postres sempre hi havia melons i peres. Per beure no hi faltava el vermut, el vi i el xampany. Finalment, per arrodonir l'àpat es treia una capsa de galetes.

Gràcies, Manel, per la conversa que hem tingut sota l'ombra d'aquests arbres tan plens de records teus i que són testimonis de les tertúlies que feu amb els veïns i amics.

EMILI SERRA

(Extret del butlletí de la Fundació privada parroquial Les Vetes - juliol/setembre '98)

LA FARGA
col.labora i anuncia't!

Lliga Catalana d'ajuda al malalt de càncer - Girona i comarques -

Aquest article té la intenció d'explicarvos la finalitat d'aquesta entitat la seva tasca desinteressada. Desitgem que aquest text us empenyi a participar a les activitats que la LLIGA CATALANA D'AJUDA AL MALALT DE CÀNCER DE GIRONA I COMARQUES, ha organitzat pel proper mes de maig al nostre poble i que en següent text us detallem.

PER QUÈ AQUEST NOM?

Perquè els qui formem part d'aquesta entitat treballem a favor de les persones afectades de càncer i els seus familiars. Oferim rapidesa, proximitat i eficàcia en tots els serveis ja que les actuacions que portem a terme depenen

exclusivament de la nostra entitat. L'àmbit d'actuació és el de Girona i comarques, el nostre tarannà és català i aco-

llim sense distincions a totes les persones que puguin necessitar els serveis de la LLIGA.

SERVEIS QUE OFERIM

Pis llar-residència

Per a aquells familiars de malalts de càncer que neces-

FLECA I PASTISSERIA

c/ Llarg, 10 - Tel. 972 23 83 71 - SALT

**IMPREMTA
PAGES, S.A.**

Can Planas - Paratge Ca l'Aulet, s/n
Tel. 972 42 01 07* (3 línies) - Fax 972 42 22 67
17160 ANGLÈS (Girona)

*"LA LLUM ESTÀ DINS TEU,
NO ES TROBA EN EL MIRALL"*

siten un lloc per a descansar, dutxar-se o passar-hi les nits.

Programa d'atenció domiciliària

Tenim material específic com cadires de rodes, llits hospitalaris, caminadors, pròtesis mamàries, etc...

Assistència i atenció psicològica

Aquest servei funciona tant a la seu com a l'hospital i també a domicili.

Grup d'autoajuda: "**el grup et necessita**".

L'objectiu d'aquest grup és potenciar emocions agradables (l'excursió del mes, per exemple).

Escola per a aprendre a parlar

Està dirigida a persones operades de càncer de laringe. Disposem

d'una escola a Girona i una altra a la Bisbal. Confiem ampliar aquest servei a altres comarques gironines.

- Programa d'orientació i suport per a dones operades de càncer de pit i mastectomitzades

- Assessorament legal
- Programa de voluntariat

TOTS ELS SERVEIS SÓN GRATUÏTS!

PRÒXIMES ACTIVITATS DE LA LLIGA A SALT

CONCERT CORAL

Al Teatre de Salt, dia 7 de maig
a les 7 de la tarda.

DIADA DE SANT JORDI

Taula amb informació al
Passeig de Girona.

TOTES LES RECAPTACIONS DEL
CONCERT I DE LA PARADA ES
DESTINARAN ÍNTEGRAMENT
A FAVOR DE LA LLIGA.

COL.LABOREU-HI!

SALT: Tels.: 972 23 87 19 - 972 23 68 88

GIRONA: Tel: 972 402 263

C/ Riu Güell, 112, 1r - 1a

Cicle de cinema a Salt

Fa molts anys a Salt hi havia dos cinemes, l'Esplai i el cinema Núria. Encara recordo aquelles tardes de diumenge fent cua amb els meus amics per a poder veure les últimes aventures de'n Bruce Lee, amb aquells salts tan increïbles i totes aquelles garrotades. Amb el temps els gustos han anat canviant i les pel·lícules d'arts marciais ja no estan de moda i, a més, a Salt ja no hi ha cap cinema. Ara el que està de moda és la **globalització** i **Internet**. Tant és així, que fins i tot jo he acabat treballant en una universitat capdavantera en l'ús de les noves tecnologies i Internet. Estic parlant, es clar, de la Universitat Oberta de Catalunya. I això ho dic, perquè treballar a la UOC m'ha obert les portes a poder organitzar amb la inestimable col·laboració de la directora de la casa de cultura Les Bernardes, la Isabel Casal, el cicle cine-fòrum "Obres mestres de la història del cinema". Ara que ja s'ha acabat, podem dir que ha estat un èxit, i que l'assistència de gent al cicle ens anima a plantejar-nos la continuïtat d'aquesta iniciativa.

En aquesta ocasió les tres primeres pel·lícules que va triar la Palmira González, profesora de història del cinema de la UOC, eren representatives dels inicis de la història del cinema (El acorazado Potemkin, Metropolis, Nosferatu) i dues

últimes pel·lícules que ja formen part de la memòria més recent de la història (Casablanca i El séptimo sello). Crec que la sort de compartir, en cada pel·lícula, amb un membre de l'Associació de crítics de cinema de Girona ha estat clau en aquest cicle. Els que hem tingut la sort de poder-hi assistir, hem pogut descobrir perquè cadascuna d'aquestes pel·lícules ha passat a la història del cinema amb una menció especial.

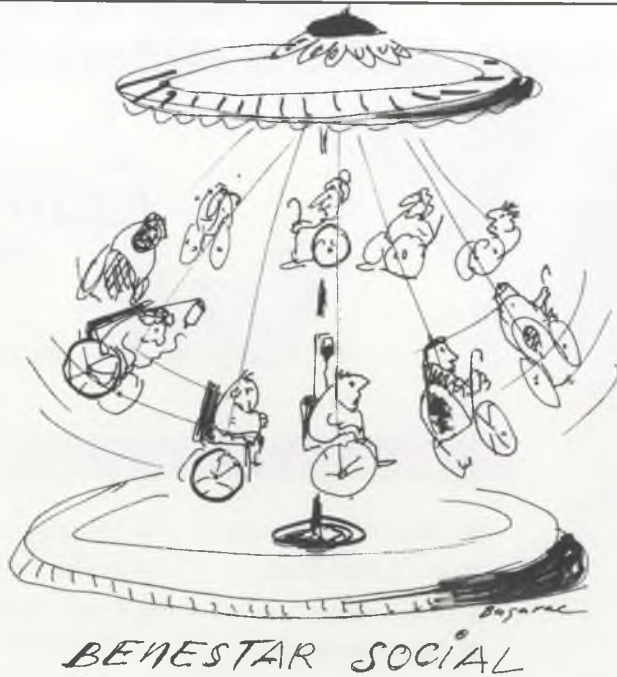
Ja sé que és molt difícil que Salt tingui un cinema algun dia, però encara és més difícil

que els cinemes ens passin pel·lícules emblemàtiques del passat. Mentre això sigui així, espero que l'any que ve poguem repetir aquest cicle-fòrum, i engrescar a tots els aficionats al bon cinema a que hi participin activament.

ANTONI ROMERO I SOLER

"L'ESTACIÓ JOVE DE SALT", A TOT TREN!

Imma Rosel Vázquez,
guanyadora del concurs.

LA FARGA - Revista de Salt

Passeig Verdaguer, 1 - 17190 SALT

Nom i cognoms _____

Adreça _____

Telèfon _____ Codi Postal _____

DNI _____ Professió _____

Desitjo subscriure'm a LA FARGA - Revista de Salt, editada pel Casal de Jubilats de Salt, i faré efectiva la subscripció anyal de 1.500 ptes. (per a l'any 2000), per mitjà de rebut bancari.

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Senyors:

Agrairé que, amb càrrec al meu compte/llibreta, atenguin els rebuts que els presenti el Casal de Jubilats de Salt, anyalment, per la subscripció de "LA FARGA" Revista de Salt.

Titular compte/llibreta _____

Banc/Caixa _____

Agència/Adreça _____

Número de compte/llibreta _____

Signatura

El dia primer de març d'enguany, dintre els actes de commemoració del 17è Aniversari de la nostra independència municipal, es varen lliurar a "L'ESTACIÓ JOVE DE SALT" els premis del concurs. "Un cartell i un article pel 2000", organitzat per la Secretaria General de Joventut de la Generalitat. Vull destacar la gran participació dels nois i noies del nostre Poble, que van aconseguir el primer premi en l'apartat d'articles, i amb dues mencions especials en el de cartells. Aprofito l'avinentesa que amablement ens ofereix "LA FAR-GA", de publicar l'article premiat, per felicitar públicament a tots els que han participat del concurs, i animar a tots els joves de Salt que demostrin, sigui en la disciplina que sigui, en la seva especialitat, quines són les habilitats que ens ajudaran com a Poble a pujar al "Tren del nou mil·lenni", amb els joves i el seu futur.

EVA MORENO I ORTIZ
*Regidora d'Ensenyament
i Joventut*

De passeig per Salt...

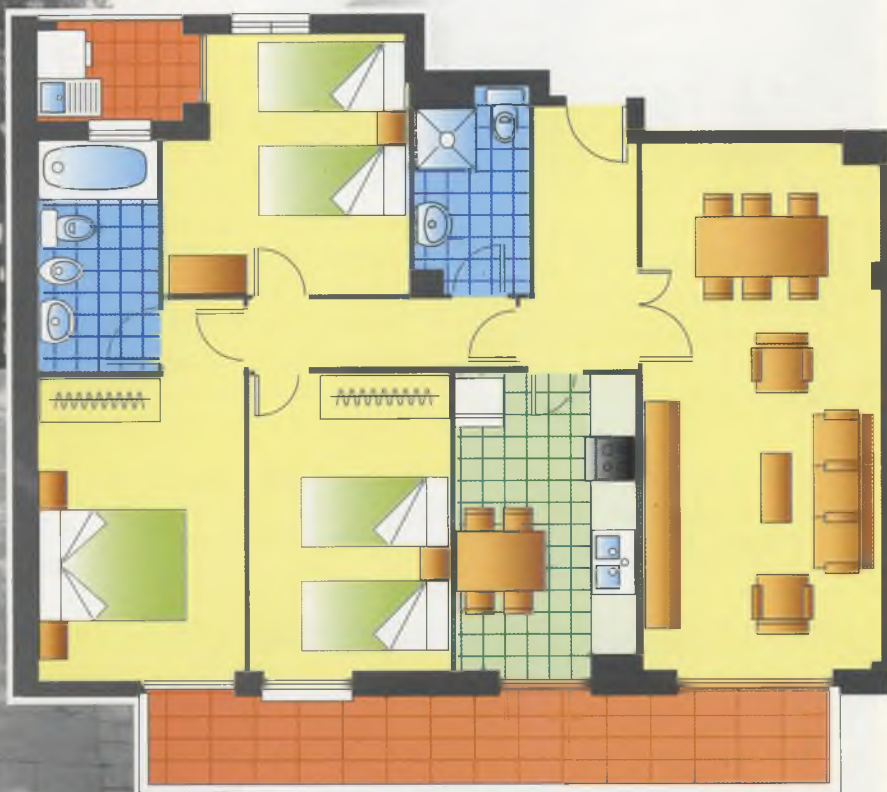
...a Eugesa tenim
els habitatges als millors llocs

Edifici Salt 23

Carrer Major - Carrer Manuel de Falla

- Davant del Passeig
- 4 i 3 dormitoris
- 2 ó 1 banys
- Cuina equipada
- Pàrquing opcional
- Acabats de qualitat
- Fins al 100% de finançament

EUGESA

CONSTRUCTORA • IMMOBILIÀRIA

☎ 972 235 561

Carrer Major, 182 - SALT

Més de 30 anys construint